

ностъ. Изъ Струмница Корчо са е върналъ пакъ въ Видинъ. Какво е станало послѣ това съ него? — Никой нищо не знае.

Цеко Гърленченчинътъ е родомъ отъ пианишката областъ, изъ с. Гърлене. Причините, които сѫ накарале Цека да бѫде хайдутинъ, сѫ твърде темни; но на сѣки начинъ тоя човѣкъ заслужва юнашка слава, т. е. той трѣба да са слави като сѣки единъ юнакъ, който е направилъ каква-годе полза на своето отечество. Цеко е ходилъ по горите и по планините повече отъ 5-6 год. Дружината му е бивала и малка и голѣма; но той е успѣлъ, въ различни времена, да направи на турците голѣми пакости. Сичкото това свидѣтелствува, че причините, които сѫ накарале и Цека да мѣсти на османлиите, не сѫ биле така маловажни! Послѣ нѣколко годишни гонения, турците успѣле да изложатъ бѫлгарскиятъ юнакъ и да го предуматъ да са предаде на правителството. Нишкиятъ паша испроводилъ при Цека единъ човѣкъ, за да му каже, че ако той са предаде въ рѫцете на правителството, то ще да го остави да живѣе мирно въ кѫщата си. Цеко повѣрвалъ на пашата и предадъ са; но турците го вѣзали и закарало го въ Нишъ. Скоро той билъ осъденъ на смъртъ. Когато го извѣле да го бѣсатъ, то той успѣлъ да отвѣже дѣсната си рѣка, и захваналъ да бие и надѣсно, и налѣво. Тоя юнакъ е успѣлъ съ голи рѫце да убие нѣколко души заптие и да умре, като юнакъ. Турците изпроболе тѣлото му съ стотина джлбоки рани. Азъ би желалъ подобна смърть на сичките бѫлгарски юнаци. По-добре е да са защищаваме и съ зѫбите си, нежели да висиме на